

عنوان مقاله:

تحلیل معنایی نور و رنگ در معماری ایرانی- اسلامی (نمونه موردی:مسجد کبود تبریز)

محل انتشار:

پژوهش های مرمت و مطالعات معماری ایرانی اسلامی، دوره 5، شماره 13 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اکبر ابراهیم زاده - گروه معماری، واحد اسکو، دانشگاه آزاد اسلامی، اسکو، ایران

تورج روشنایی بدر - گروه معماری، واحد اسکو، دانشگاه آزاد اسلامی، اسکو، ایران

خلاصه مقاله:

از قرن ها پیش دانسته شده بود که رنگ می تواند تاثیر فوق العاده ای بر احساسات، هماهنگی درون و حتی سلامتی داشته باشد. عنصر رنگ مقوله ای است که در زمینه های مختلف، بروی آن مطالعه شده و کاربرد های رنگی تا حدودی در زمان ها و بافت ها مختلف مشخص گردیده است. از میان آفرینش های انسان، معماری کامل ترین و جامع ترین هنر است و بنابراین در هنرها موقعیت محوری دارد. معماری نمایش دهنده گوناگونی ابزار ها و تعدد حالات رسیدن به وحدت است. معماری ایران همیشه دارای معنا بوده، چرا که در ایران بعثت درخشندگی شدید اشعه آفتاب در اکثر پهنه این سرزمین و شفافیت هوا در مناطق مرتفع و تجزیه نور و نیاز به زیستن به فضاهای روشن به عنوان جزئی از زندگی ایرانیان در سراسر تاریخ بوده. نور سمبل وجودی و یک حضور روحانی در سختی ماده نفوذ کرده و آن را تبدیل به یک صورت شریف و زیبا و شایسته که محل استقرار روان انسانی باشد که جوهر او نیز ریشه در عالم نور دارد، عالمی که جز عالم روح نیست و در کل حضور نور به شیوه هوشمندانه ای در جهت انتقال مفاهیم معنوی در ایران استفاده شده است. با توجه به اینکه رنگ و نور از جمله مهمترین و موثرترین ابعاد دخیل در معماری سنتی ایران به شمار می آید، در تحقیق پیش رو، به بررسی و شناخت هرچه بیشتر مفاهیمی همچون نور، رنگ، فضا و معماری کلاسیک ایران پرداخته شده، که در این روند مسجد کبود تبریز نیز جهت تکمیل مطالعات به عنوان نمونه موردی انتخاب گشته است.

کلمات کلیدی:

ایران، رنگ، فضا، نور، معماری کلاسیک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1542290>

